

Nýggj tingseta byrjar
ólavsøkudag. Tá fer
løgmaður eisini at halda
ólavsøkurøðu sína.

TAÐ GONGUR FRAMÁ MEN ØLL NÝSKIPAN ER KOMIN Í DRAG

Ólavsøkudag fer løgmaður á tingsins røðarapall at greiða frá landsins støðu og hvørjar politiskar ætlanin samgongan hevur. Her er eitt boð uppá sjálva røðuna

ÁRNI GREGERSEN

ARNI@SOSIALURIN.FO

Harra formaður
Onki er liðugt fyrr enn alt er
liðugt.

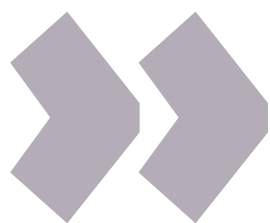
Hendan samgongan hevur nú
sitið í skjótt tvey ár. Eins og í fjør á ólavsøku
kunnu vit siga, at góða gongdin hevur fylgt
okkum væl.

Okkara útflutningur er vaksin og nú vísa
hagtølini eisini, at vit innflyta nógv.

Kring heiminn hyggja fólk hendan vegin
at vita, hvat líta samfelagið í Norðuratlants-
havi ger rætt.

Tað sum fyrr kundi tykjast sum eitt
myrkt og trøngt samfelag er nú ein partur
av nýmótans heimssamfelagnum

Vit hava tryggjað rættindi til fólk, sum
áður vóru við skerdan lut., Her hugsi um tey
samkyndu, sum nú hava somu rættindi, sum
vit onnur í samfelagnum. Tey kunnu giftast
og hava annars rættindi á jøvnum føti við
hinskynd.

**At gera stjórnar-
skipanina til
lóg, krevur
dygdargott**

**politiskt handverk. Tað
stóra og tunga arbeiðið
er gjørt í hesi lóg, men
hegnisligu politisku
orðingarnar, sum allir
flokkara kunnu taka undir
við, mangla enn.**

Okkara samfelag hevur ment seg nógv
og vit eiga øll lut í framgongdini, sum vit
siggja. Vinnan, fólkíð, samgongan og und-
anfarnar samgongur. Leiðin sum vit hava
valt at ganga er tann rætta. Fólkvøksturin
vísir, at ungir føroyingar velja Føroyar til og
ikki frá.

Fólk streyma til landið og vit eru farin
uppum magiska talið 50.000 fólk í Føroyum.

Vit vita øll, at sjálvt um tað gongur væl
í samfelagnum, so er hetta eitt samfelag á
broytingarkós. Vit hava stórar reformar at
gera, men enn einaferð vísiir tað seg kortini,
at hesar nýskipanir eru komnar í drag.

Samgonguskjalið var skrivað, væl vitandi,
at hetta er neyðugt, men tað hevur víst seg
at taka meira tíð enn ætlað.

Fiskivinnunýskipanin er eitt mál, sum
vit hava sett okkum fyri at loysa. Millum
samgonguleiðararnar er semja um, hvussu
hetta skal gerast, men tíverri náddu vit ikki
á mál við skipanini í farnu tingsetu.

Vit vita væl, at tíðin rennur undan okk-
um, tí á nýggjárinum fer galdandi lóg um